

Chơi trò chính trị với Trump 2.0 sẽ không hiệu quả với châu Âu.

Đã đến lúc phải cứng rắn!

Source: 'Playing political footsie with Trump 2.0 won't cut it for Europe. It's time to get tough'

© Simon Tisdall @ [The Guardian](#) (8/1/25)

Thế giới phải chuẩn bị cho một tổng thống Hoa Kỳ thậm chí còn hỗn loạn hơn và ít cởi mở hơn với ngoại giao và thỏa hiệp hơn trước (The world must prepare for a US president who will be even more chaotic and less open to diplomacy and compromise than before).

Nịnh hót Donald Trump là kiểu cách ngày nay khi các đồng minh châu Âu tính toán xem sự trở lại Nhà Trắng sắp tới của ông có ý nghĩa gì đối với họ. Sự đồng thuận dường như là [xoa dịu cái tôi của ông](#) bằng sự tăng bốc vô liêm sỉ là cách tốt nhất để tránh lặp lại những cuộc cãi vã và chửi bới trong quá khứ. Nhưng một trường phái khác cảnh báo: Trump sẽ tệ hơn nhiều lần này. Hãy biết kẻ thù của bạn. Chuẩn bị chiến đấu trở lại.

Sự xuất hiện của tổng thống đắc cử Hoa Kỳ tại Paris vào cuối tuần này, tại lễ [khánh thành lại Nhà thờ Đức Bà](#), cũng giống như ném một chiếc găng tay. Một cơn ác mộng mà người châu Âu tin rằng đã qua đã quay trở lại ám ảnh họ. Nó là có thật. Ông ấy lại ở đây, đòi hỏi sự chú ý và sự tuân phục. Những phản ứng nịnh hót của các chính trị gia trước đây đã chỉ trích ông ấy nói lên rất nhiều điều về sự yếu kém và chia rẽ của châu Âu.

Tất cả đều khá là ngượng ngùng. Lời khen ngợi nịnh hót là có thật trong trường hợp của nhà lãnh đạo Hungary, Viktor Orbán, và những người theo chủ nghĩa dân túy cực hữu như [Călin Georgescu](#), người tự coi mình là Trump của Romania. Những [cử chỉ thân mật \(bromantic gestures\) của Emmanuel Macron](#), vị tổng thống thất thường của Pháp, thì giả tạo hơn. Ông là một trong những người đầu tiên chúc mừng Trump về chiến thắng trong cuộc bầu cử. Việc ông ấy đến Paris được coi là, khá thảm hại, một cuộc đảo chính ngoại giao.

Keir Starmer lơ lửng một cách bồn chồn ở đâu đó giữa sự hỗn loạn, cố gắng làm cho tốt. Phát biểu vào tuần trước, ông đã bác bỏ ý tưởng do các cố vấn của Trump đưa ra rằng [Anh phải lựa chọn giữa Hoa Kỳ và Châu Âu](#). Lợi ích quốc gia của Anh đòi hỏi mối quan hệ tốt với cả hai. Nhớ lại bữa tối của họ ở New York vào tháng 9, Starmer đã hào phóng mô tả Trump là "lịch sự" - đây hẳn là lần đầu tiên.

Sự mất cân bằng lãnh đạo có thể khiến EU trở thành mục tiêu dễ dàng cho chiến thuật chia để trị của Trump (Leadership vacuums could make the EU an easy target for Trump's divide-and-rule tactics)

Có khả năng gây xấu hổ theo một cách khác là thái độ của những người chỉ trích Trump lâu năm như thủ tướng Ba Lan, [Donald Tusk](#). Giống như nhiều người khác, ông đã đặt câu hỏi về cái mà ông gọi là "sự phụ thuộc vào các cơ quan an ninh của Nga" của Trump. Ba Lan sẽ đảm nhận chức chủ tịch EU vào tháng 1. Sự thù địch có thể làm trầm trọng thêm một trong những rạn nứt lớn hơn, đang nổi lên trong quan hệ Hoa Kỳ-Châu Âu: sự đồng cảm ủng hộ Putin của Trump và các mối đe dọa cắt giảm viện trợ quân sự cho Ukraine.

Câu đố Trump còn phức tạp hơn nữa do [tình hình chính trị bất ổn ở Pháp](#) và Đức. Sự thiếu hụt lãnh đạo có thể khiến EU trở thành mục tiêu dễ dàng cho chiến thuật chia để trị của ông. Ủy ban mới chưa được thử nghiệm. Ở Berlin, thủ tướng [Olaf Scholz đang ử rử chờ bị cử tri cho về vườn](#). Và ở Paris, Macron đóng vai trò là người đỡ đòn. Ví dụ, thay vì đồng ý [các biện pháp đối phó có thể có của EU đối với thuế quan thương mại của Trump](#), thì cuộc nói chuyện lại xoay quanh cách tốt nhất để mua chuộc ông ta.

Có lẽ Mark Rutte có một cây đu đưa thần. Ông nợ công việc mới của mình với tư cách là người đứng đầu NATO một phần vì danh tiếng của ông là "người thì thầm với Trump" - là người đàn ông, với tư cách là thủ tướng Hòa Lan, đã tạo nên một mối quan hệ mang tính xây dựng. [Rutte "là người phù hợp vào đúng thời điểm"](#), Paulo Rangel, bộ trưởng ngoại giao Bồ Đào Nha, cho biết. Chúng ta hãy hy vọng Rangel đúng. Trump coi NATO là một trò lừa đảo của châu Âu. Tương lai của NATO cũng như của Ukraine đang bị đe dọa.

Volodymyr Zelenskyy, vị tổng thống ngày càng tuyệt vọng của Ukraine, đang ve vãn Trump theo cách riêng của mình - và ông ấy đang hét lên, không phải thì thầm. Ông ấy nói rằng việc làm của người Mỹ sẽ bị mất nếu viện trợ bị cắt giảm. Ông ấy cảnh báo về một thảm họa đáng xấu hổ theo kiểu Afghanistan. Biết Trump muốn rút lui, ông ấy đã đưa ra [những nhượng bộ giả định](#) (hypothetical concessions) về các cuộc đàm phán hòa bình trong tương lai để thể hiện sự sẵn lòng. Nhưng điểm mấu chốt của ông ấy là không thay đổi: tư cách thành viên NATO, ngay bây giờ.

Vậy đó là sự lựa chọn. Có sự nịnh hót và tự hạ mình. Có cách của Zelenskyy - kêu gọi lợi ích cá nhân và đưa ra thứ gì đó để đổi lại - phù hợp với bản chất giao dịch, thỏa thuận của Trump. Và có chính sách thực tế của Starmer, khi ông nhấn mạnh đến mệnh lệnh "làm việc cùng nhau". Tuy nhiên, tất cả các chiến lược này đều phải đối mặt với một vấn đề cơ bản. **Ở tuổi 78, Trump, hơn bao giờ hết, là một đứa trẻ thất thường, ích kỷ, thiếu quyết đoán, phi lý trí.** Bản thân ông không biết mình sẽ làm gì tiếp theo, chứ đừng nói đến bất kỳ ai khác.

Đó là lý do tại sao những người có kinh nghiệm cá nhân nhấn mạnh rằng cần phải có một cách tiếp cận cứng rắn hơn. Khi còn là thủ tướng Úc, Malcolm Turnbull thấy cần phải [đứng lên chống lại Trump hoặc bị đè bẹp](#) (stand up to Trump or be steamrollered). "Có hai sự hiểu lầm", ông nói. "Đầu tiên là ông ấy sẽ khác khi nhậm chức so với khi còn trong chiến dịch tranh cử. Thứ hai là cách tốt nhất để đối phó với ông ấy là nịnh nọt ông ấy".

Những hiểu lầm này vẫn còn ảnh hưởng, [Luca Trenta lập luận](#) trong một phân tích pháp y do Viện Royal United Services công bố. "Một liều lượng lớn suy nghĩ viển vông xung quanh Trump đang mô tả phản ứng của nhiều nhà lãnh đạo", ông viết. Cũng giống như năm 2016, "Trump có xu hướng chỉ trích rất nhiều các nhà lãnh đạo châu Âu đã vội vàng chúc mừng ông và rất khen ngợi những nhà độc tài trên thế giới".

Nhưng hiện tại có những khác biệt lớn. Trump không còn bị hạn chế bởi ["những người lớn trong phòng"](#) - những chuyên gia chính sách giàu kinh nghiệm. Các cố vấn ngày nay được chọn vì lòng trung thành, không phải vì năng lực. Trump #2 thậm chí còn mơ hồ hơn về chính sách đối ngoại so với trước đây - nhưng về khí hậu, dân chủ,

Nga-Ukraine, Israel-Palestine, an ninh và thương mại, ông [thách thức các lợi ích](#) và giá trị của châu Âu.

Ở trong nước, ông đang nghiêng về một chương trình nghị sự bảo thủ cực đoan, được đại diện bởi Dự án 2025 khét tiếng. Bản dự thảo đầu tiên cho chế độ độc tài này tìm cách thanh trừng và vũ khí hóa chính phủ Hoa Kỳ, bộ tư pháp, CIA và FBI, đồng thời nhắm vào các phương tiện truyền thông độc lập, các trường đại học và các trung tâm đổi lập tiềm năng khác. Nhà phân tích Thomas Edsall nhìn thấy trong đây [một phiên bản Hoa Kỳ](#) của cái mà người Nam Phi gọi là "chiếm đoạt nhà nước - state capture".

"Một điều chắc chắn là," Trenta viết. "Trump sẽ không dễ làm việc hơn lần này – nếu có, thì sẽ tệ hơn. Các nhà lãnh đạo thế giới nên chuẩn bị cho một chính phủ Hoa Kỳ kém ổn định hơn, ít dự đoán hơn và – nhiều khả năng là – ít dễ chấp nhận ngoại giao và thỏa hiệp hơn."

Trump vẫn sẽ hỗn loạn. Nhưng chính quyền thứ hai của ông sẽ không dễ bị phân tâm, quyến rũ hay ngăn cản. [Châu Âu](#) và Anh phải sẵn sàng bảo vệ lợi ích của họ, giống như ông và người dân của ông đang làm. Nước Mỹ của Trump không nhất thiết sẽ là bạn, và thậm chí có thể trở thành kẻ thù. Như Starmer nói, đây là thời điểm nguy hiểm.

Simon Tisdall là Nhà bình luận về các vấn đề đối ngoại của tờ Observer

- [Trump's bullshit blitz has Europe on its knees](#) (Những lời nói dối trắng trợn của Trump khiến châu Âu phải quỳ gối)

- [From saviour to Judas...](#) How Trump's pivot on Russia also endangers his own country (Simon Tisdall, 23/2/25)

Với một tổng thống muốn xoa dịu Putin, rõ ràng là liên minh xuyên Đại Tây Dương đang sụp đổ và các nhà lãnh đạo châu Âu phải vạch ra lộ trình riêng của mình.

How do I betray thee? Let me count the ways... Apologies to Elizabeth Barrett Browning for mangling her celebrated poem to reflect Donald Trump's multiple Ukraine treacheries. This most perfidious of presidents surpassed himself last week, accusing Kyiv of invading itself three years ago on Monday. "You should have never started it. You could have made a deal," he fatuously griped (Làm thế nào để tôi phản bội bạn? Hãy để tôi đếm các cách... Xin lỗi Elizabeth Barrett Browning vì đã viết sai bài thơ nổi tiếng của cô ấy để phản ánh nhiều hành vi phản bội Ukraine của Donald Trump. Vị tổng thống xảo quyệt nhất này đã vượt qua chính mình vào tuần trước, cáo buộc Kyiv đã xâm chiếm chính mình ba năm trước vào thứ Hai. "Zelenskyy không bao giờ nên bắt đầu điều đó. [Ông ta có thể đã đạt được một thỏa thuận](#)", Trump cầu nhàu một cách ngớ ngẩn.).

Candidate Trump, touting a just peace, pledged to end the war in a day. Now he praises Vladimir Putin, claims Ukraine's president, Volodymyr Zelenskyy, is "a dictator" and backs a settlement on Moscow's criminal, one-sided terms. This deranged collapse into craven capitulation, this transition from American saviour to American Judas, took less than a month. It's contemptible (Ứng cử viên Trump, kêu gọi một nền hòa bình công bằng, cam kết sẽ chấm dứt chiến tranh trong một ngày. Bây giờ ông ca ngợi Vladimir Putin, tuyên bố tổng thống Ukraine, Volodymyr Zelenskyy, là "[một nhà độc tài](#)" và ủng hộ một giải pháp dựa trên các điều khoản tội phạm, một chiều của Moscow. Sự sụp đổ loạn trí này trở thành sự đầu hàng hèn hạ, quá trình chuyển đổi từ vị cứu tinh Mỹ sang Judas Mỹ, chỉ mất chưa đầy một tháng. Thật đáng khinh).